

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 11C/25/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714204976
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Káčeriková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2014:5714204976.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin pred samosudkyňou JUDr. Alenou Káčerikovou v právnej veci navrhovateľa: V. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. X., L. Z. XX, zast. splnomocnencom JUDr. Vierou Maťašovskou, so sídlom Bratislava, Sklabinská 8 proti odporkyni: U. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. X., L. Z. XXXX/XX, v konaní o zrušenie vyživovacej povinnosti k plnoletej, takto

rozhodol:

I. Súd z r u š u j e vyživovaciu povinnosť navrhovateľa V. P. voči odporkyni U. P.Á. v období od 01.09.2012 do 15.03.2013, ktorá bola určená rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. XC/XXX/XXXX zo dňa 09.11.2011, právoplatným dňa 28.12.2011 v sume 70 Eur mesačne.

II. Navrhovateľ j e p o v i n n ý prispievať na výživu odporkyne mesačne výživné v sume 27,13 Eur počnúc dňom 16.03.2013 a to vždy do každého 20 teho dňa v mesiaci vopred k rukám odporkyne s tým,

že na zameškanom výživnom za obdobie od 16.03.2013 do 02.10.2014 v sume 529,03 Eur p o v o ľ u j e navrhovateľovi mesačné splátky v sume 20 Eur splatné spolu s bežným výživným s tým,

že nezaplatením č o i len jednej splátky s t r á c a navrhovateľ výhodu splátok a zročným sa stáva celý dlh na výživnom.

III. Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

IV. Týmto dochádza k zmene rozsudku Okresného súdu Martin sp. zn. XC/XXX/XXXX zo dňa 09.11.2011, právoplatným dňa 28.12.2011.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným Okresnému súdu Martin dňa 14.04.2014 sa otec odporkyne domáhal, aby súd zrušil vyživovaciu povinnosť k plnoletej dcére, označenej v návrhu ako odporkyňa. K písomne podanému návrhu uviedol, že vyživovacia povinnosť bola určená naposledy rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. XC/XXX/XXXX zo dňa 09.11.2011, kedy bol zaviazaný platiť výživné vo výške 70 €. Odporkyňa podľa vyjadrenia navrhovateľa ukončila denné bakalárske štúdium na Filozofickej fakulte v Nitre ku dňu 30.06.2012 a v magisterskom štúdiu ďalej nepokračovala. Vzhľadom k tomu, že odporkyňa s ním dlhodobo nekomunikovala, až od tretích osôb sa dozvedel, že po ukončení štúdia odišla pracovať do zahraničia, kde mala pravidelný príjem a tým nadobudla schopnosť sama sa živiť. Z uvedených dôvodov žiadal, aby súd jeho návrhu vyhovel a zrušil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa ako otca voči odporkyni ako dcére s účinnosťou od 01.07.2012.

K návrhu sa vyjadrila odporkyňa písomne listom doručeným dňa 25.04.2014, kedy uviedla, že s návrhom navrhovateľa na zrušenie vyživovacej povinnosti nesúhlasí a to z toho dôvodu, že je študentkou

dennej formy na Masarykovej univerzite v Brne. Súhlasila s vyjadrením navrhovateľa, že ukončila bakalárske štúdium na Filozofickej fakulte v Nitre k 30.06.2012, avšak v štúdiu začala pokračovať a to v magisterskom štúdiu na Masarykovej univerzite v Brne zápisom dňa 25.07.2013, o čom písomne aj navrhovateľa upozornila. V závere svojho písomného vyjadrenia odporkyňa uviedla, že nesúhlasí so zrušením vyživovacej povinnosti vzhľadom na skutočnosť, že od 25.07.2013 je riadnou študentkou denného štúdia Masarykovej univerzity v Brne.

Súd vo veci nariadil a vykonal dokazovanie na vytýčenom pojednávaní dňa 02.10.2014 a to v prítomnosti navrhovateľa a jeho právnej zástupkyne a odporkyne, ktorí boli vypočutí, oboznámení s predloženými listinnými a to vyjadrením k návrhu čl. 8-10, potvrdením o štúdiu čl. 14, zo spisu sp. zn. XXC/XXX/XXXX potvrdením o štúdiu čl. 10, rozhodnutím Sociálnej poisťovne čl. 20, potvrdením Sociálnej poisťovne čl. 22, platobným príkazom na výplatu dávok navrhovateľovi čl. 26, poukazom na úhradu - Orange čl. 27, výpisom z účtu T. P. čl. 28, potvrdením Spoločenstva vlastníkov bytov čl. 29, oznámením o zmene platieb za opakované dodávky SPP čl. 30, faktúrou za elektrickú energiu čl. 31-32, predpisom úhrad nákladov - nájomné čl. 33, rozhodnutím Sociálnej poisťovne čl. 34, výpisom z účtu ČSOB 35-38, potvrdením o výške príjmu odporcu čl. 48-49, daňovým priznaním za rok 2012, dohodou o vykonaní pracovnej činnosti, dokladom o prolongácii režijnej preukážky za rok 2013, dokladom o prolongácii preukazu MHD v Brne čl. 51-62, výmenným lístkom na vyšetrenie odporcu čl. 73, príjmovým pokladničným dokladom - komunálny odpad čl. 75, potvrdením o dlhu na nájomnom čl. 76, platobným doklad SIPO čl. 77-78, zálohovým predpisom nájomného čl. 79, rozhodnutím Sociálnej poisťovne čl. 80, platobným príkazom na výplatu dávok čl. 81, potvrdením o štúdiu čl. 86, čiastočným výpisom z O. Č. XXXX čl. 87, čestným vyhlásením + poštovými ústrižkami čl. 88, čiastočným výpisom z LV čl. 1907 čl. 89-90, výmenným lístkom - potvrdením čl. 91, rozsudkom č.k. 10C/271/2013-92 zo dňa 09.05.2014 a zistil tento skutkový stav :

Rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. XC/XXX/XXXX zo dňa 09.11.2011 súd zaviazal navrhovateľa prispievať na výživu odporkyne mesačne sumou 70 € a to s účinnosťou od 01.09.2011. V čase rozhodovania súdu bol navrhovateľ zamestnaný a odporkyňa bola študentkou.

Rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. XXC/XXX/XXX zo dňa 09.05.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.06.2014 bol návrh navrhovateľky (v tomto konaní vystupujúca odporkyňa) o zvýšenie výživného zamietnutý a to s odôvodnením, že od predchádzajúcej úpravy vyživovacej povinnosti voči v tom čase navrhovateľky, zmenili sa okolnosti na strane odporcu, poklesol mu príjem, stal sa nezamestnaný a od roku 2013 pre zlý zdravotný stav nepracuje. Súdom súčasne bolo zistené, že v čase rozhodovania súdu o určení výživného v konaní sp. zn. XC/XXX/XXXX bol otec odporkyne zamestnaný vo firme TEPLICO s.r.o. Turčianske Teplice s priemerným čistým zárobkom vo výške 301,52 € a odporkyňa bola študentkou.

Navrhovateľ prítomný na pojednávaní zotrval na podanom návrhu a svojej výpovedi, z ktorej vyplynulo, že je v súčasnej dobe 2 roky práceneschopný, pričom je poberateľom dávok vo výške 96 €. Žije v 3 izbovom byte, ktorý vlastnícky patrí navrhovateľovi a jeho bývalej manželke, vedie sa konanie o vyporiadanie BSM, ktoré doposiaľ nie je právoplatne skončené.

Právna zástupkyňa navrhovateľa zotrvala na podanom návrhu a uviedla, že navrhovateľ je poberateľom sociálnych dávok vo výške 96 €. V čase určenia vyživovacej povinnosti rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. XC/XXX/XXXX, keď bol zaviazaný platiť odporkyne výživné vo výške 70 € bol zamestnaný. Následne na to stal sa práceneschopným, jeho zdravotný stav sa zhoršoval, niekoľkokrát bol hospitalizovaný v nemocnici, následne vo Vyšších Hágoch pre infekčné ochorenie pľúcne, ktoré mu skomplikovalo celý zdravotný stav a z toho sú aj doterajšie následky. Vzhľadom na zlý zdravotný stav bol nútený ukončiť so svojim zamestnávateľom pracovnú zmluvu na základe dohody. Po skončení zamestnania bol poberateľom dávok v nezamestnanosti vo výške 130 € a následne poberal dávky v hmotnej núdzi. Absolvoval niekoľko operácií, ktoré sa začali operáciou ruky. V súčasnej dobe je poberateľom dávok v hmotnej núdzi vo výške 96 €. Vzhľadom k tomu, že doposiaľ nie je majetkovo vysporiadaný byt, ktorý nadobudol za trvania manželstva so svojou bývalou manželkou a má zálohový predpis na byt vo výške 121 €, vznikol mu nedoplatok, ktorý je v súčasnej dobe vo výške 1.283,21 €. V súčasnej dobe práve z dávok v hmotnej núdzi mu bude odpočítaná suma 36 €, aby došlo k zníženiu nedoplatku na nájomnom. Právna zástupkyňa navrhovateľa poukázala na to, že navrhovateľ v predmetom byte, ktorý obýva, platí len elektriku, aby nedošlo k jeho odpojeniu. Neplatí však ostatné

poplatky spojené s bytom, dokonca nemá uhradenú ani daň z nehnuteľnosti, preto si finančné prostriedky požičal od rodiny a túto sumu uhradil.

Pokiaľ ide o majetkové pomery navrhovateľa, spolu so svojou bývalou manželkou vlastní dve záhrady, o ktoré sa v súčasnej dobe nikto nestará, nie sú tam tiež uhradené poplatky s tým spojené, ktoré nie sú ani vyčíslené, momentálne uhradil len daň z nehnuteľnosti, spolu 35 €. V čase, keď nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie sp. zn. XC/XXX/XXXX bol riadne zamestnaný, odvtedy došlo k zmene pomerov a ukončeniu pracovnej zmluvy z dôvodu zlého zdravotného stavu a následne k nízkemu príjmu, ktorý momentálne dostáva vo výške 96 €. Na základe týchto skutočností preto navrhovateľ žiadal zrušiť vyživovaciu povinnosť na plnoletú dcéru. Vzhľadom k tomu však, že po ukončení bakalárskeho štúdia istý čas pracovala a teda bola zárobkovo činná, právna zástupkyňa navrhovateľa po prerušení konania upravila žalobný petít a to tak, že navrhla, aby súd rozhodol o zrušení vyživovacej povinnosti navrhovateľa k odporkyňi a to od 01.09.2012 do 15.03.2013, kedy odporkyňa bola zárobkovo činná a zaviazal navrhovateľa k plateniu výživného na plnoletú dcéru počnúc dňom 16.03.2013 vo výške 10 € vopred k jej rukám.

Odporkyňa prítomná na pojednávaní pôvodne zotrvala na svojom písomnom vyjadrení k návrhu a nesúhlasila so zrušením vyživovacej povinnosti. Potvrdila skutočnosti uvádzané navrhovateľom a to, že ukončila k 30.06.2012 bakalárske štúdium na Filozofickej fakulte v Nitre. Potom sa istým spôsobom snažila si zabezpečiť finančné prostriedky rôznymi brigádami, aby nezaťažovala finančne svoju matku. Po ukončení bakalárskeho štúdia bola evidovaná na Úrade práce a okrem toho chodievala pracovať na dohodu do Turčianskych Teplic, kde jej príjem bol 2 € na hodinu. Potom kontaktovala agentúru, ktorá jej sprostredkovala prácu v Holandsku, kde jej príjem bol 8 € na hodinu. V Holandsku bola pracovne činná od 15.10.2012 do 15.03.2013, teda cca 5 mesiacov, potom bola opäť evidovaná na Úrade práce. Vo svojej výpovedi následne odporkyňa uviedla, že netrvá na tom, aby navrhovateľ jej prispel na výživu za obdobie, keď bola zárobkovo činná v Holandsku a to v období od 01.09.2012 do 15.03.2013. Po tomto období žiadala, aby navrhovateľ naďalej prispieval na jej výživu, nesúhlasila však s výživným 10 €, ktoré navrhla právna zástupkyňa navrhovateľa.

Právna zástupkyňa navrhovateľa na pojednávaní upravila žalobný petít a to tak, že žiadala, aby súd zrušil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa V. P. voči odporkyňi U. P. a to s účinnosťou od 01.09.2012 do 15.03.2013, ktorá bola určená rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. XC/XXX/XXXX zo dňa 22.08.2011 v sume 70 € a od dňa 16.03.2013 zaviazal navrhovateľa platiť výživné na plnoletú dcéru U. P. sumou 10 € mesačne vopred k jej rukám vždy do každého 20. dňa ktorého mesiaca.

Súd uznesením na pojednávaní pripustil zmenu žalobného petitu, tak ako bol prednesený na pojednávaní právnu zástupkyňou navrhovateľa.

Odporkyňa prítomná na pojednávaní sa k zmenenému žalobnému petitu vyjadrila, že pokiaľ ide o obdobie od 01.09.2012 do 15.03.2013, súhlasí so zrušením vyživovacej povinnosti z dôvodu, že bola zárobkovo činná. Za obdobie od 16.03.2013, pokiaľ navrhovateľ navrhuje znížiť výživné na sumu 10 € mesačne, s týmto nesúhlasí a trvá na tom, aby jej navrhovateľ prispieval sumou 70 €. Poukázala predovšetkým na náklady, ktoré jej so štúdiom vznikajú a ktoré podrobne opísala vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu doručenom súdu dňa 25.04.2014. Súčasne poukázala na skutočnosť, že všetky doklady týkajúce sa štúdia preukázala v konaní, ktoré sa viedlo pred tunajším súdom pod sp. zn. XXC/XXX/XXXX.

Súd sa oboznámil s vyššie uvedeným spisom Okresného súdu Martin a zistil, že odporkyňa ukončila bakalárske štúdium na vysokej škole v auguste 2012, bola nezamestnaná a neskôr odišla pracovať do Holandska. Dňa 25.07.2013 však sa stala študentkou 1. ročníka prezenčného štúdia na Filozofickej fakulte Masarykovej univerzity v Brne v akademickom roku 2013. Aj keď spočiatku žila z úspor, ktoré získala z brigády v Holandsku po skončení predchádzajúceho vysokoškolského štúdia približne 1.500 €, následne, vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľ jej neplatil ani len určené výživné, všetky výdavky spojené so štúdiom v Brne, bola nútená uhrádzať jej matka T. P.. Odporkyňa uviedla, že si príležitostne privyrábala aj v období od nástupu na vysokú školu brigádami, ktoré jej sprostredkovala agentúra. Z obsahu spisu súčasne súd zistil, že odporkyňa má náklady a to na internát mesačne sumu 3.600 Kč (čo predstavuje cca 140 - 150 €), približne 700 Kč MHD, 88 € na réžijku používanú pri železničnej doprave z miesta bydliska do Brna. Matka odporkyne hradí výdavky približne sumou 170 € mesačne, zvyšok sa snaží odporkyňa obstarávať si sama a to príjmami z brigád, či úspor z Holandska, avšak s tým, že po novom roku tieto brigády sú čoraz sporadickejšie a odporkyňa už nemala takýto príjem. Začiatkom

roka 2014 si našla privátne ubytovanie, ktoré bolo lacnejšie ako bývanie na internáte a náklady tam predstavovali sumu 3.100 Kč. Matka odporkyne poberá invalidný dôchodok vo výške 184 €, avšak pracuje ako podnikateľka v oblasti správy bytov a súčasne vykonávala funkciu predsedu spoločenstva vlastníkov bytov L. Z. Č.. XX, ktoré jej za obdobie od júna do decembra 2013 a za mesiac január 2014 vyplatil vo výške 1.338,36 €. Tento príjem má matka odporkyne na základe dohody o vykonaní práce, nie z výkonu podnikateľskej činnosti. K výdavkom domácnosti, ktorú odporkyňa vedie s matkou patria zálohové platby za byt v sume 105 €, zálohy za elektrinu 22 € mesačne a plyn vo výške 5 € mesačne. Úver, ktorý spláca matka odporkyne v sume 120,80 € a hypotekárny úver, tento spláca matka mesačne 75 €. Poistka za byt predstavuje 17 € ročne a náklady na povinné zmluvné poistenie doposiaľ nevysporiadaného motorového vozidla z BSM s navrhovateľom predstavuje približne sumu 130 €.

Súd ďalej zistil, že navrhovateľ v roku 2013 v čase posledného rozhodovania Okresného súdu Martin o výške vyživovacej povinnosti voči odporkyni, bol zamestnaný vo firme TEPLICO s.r.o. so sídlom v Turčianskych Tepliciach, avšak pre zdravotné problémy nepracoval ani jeden mesiac a pracovný pomer zo zdravotných dôvodov ukončil dohodou ku koncu októbra 2013. Táto skutočnosť bola potvrdená aj vyjadrením posledného zamestnávateľa navrhovateľa, ktoré sa nachádza v spise sp. zn. XXC/XXX/XXXX (čl. 48). Priemerný čistý mesačný príjem v období od januára do decembra 2013 mal navrhovateľ 92,26 € ako vyplynulo z potvrdenia posledného zamestnávateľa. Následne, vzhľadom na skutočnosť, že bol v tomto období práceneschopný, poberal nemocenské dávky, ktoré mu boli vyplácané v období od augusta 2012 do augusta 2013 v celkovej výške 2.631,90 €, čo predstavuje za 13 mesiacov priemernú sumu 202,39 €. Potom, čo bol ukončený jeho pracovný pomer v TEPLICO s.r.o. bola mu priznaná rozhodnutím zo dňa 28.11.2013 podpora v nezamestnanosti, ktorú poberal v čase rozhodovania súdu v konaní sp. zn. XXC/XXX/XXXX a to v najvyššej výške 239,50 €. Iný príjem navrhovateľ nemal. Vyživovaciu povinnosť má už len voči odporkyni. Navrhovateľ býva v 3 izbovom byte, na ktorý platí Spoločenstvu vlastníkov bytov sumu 121 €, inkaso, ktorého výška sa pohybuje od sumy 14,64 - 41,15 €. Navrhovateľ má dlh voči Spoločenstvu vlastníkov bytov, spravujúcemu bytový dom, v ktorom sa byt nachádza a to vo výške 1.283,21 € a jeho zdravotný stav je veľmi zlý a vyžaduje si doplatky za lieky v pravidelnej mesačnej sume. Účastníci preukázali výšku svojich príjmov a životných nákladov listinnými dôkazmi, s ktorými sa súd oboznámil prečítaním celého obsahu spisu sp. zn. XXC/XXX/XXXX, pričom konštatoval, že od predloženie týchto listinných dôkazov k zmene nedošlo a to len na strane navrhovateľa, ktorý je v súčasnej dobe poberateľom dávok v hmotnej núdzi v zmysle zákona a to mesačne vo výške 96 €, pričom vzhľadom na nedoplatok, ktorý má na byt, mu má byť mesačne strhávaná suma 36 €.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Súd sa pri vykonávaní dokazovania primárne zaoberal, či trvá vyživovacia povinnosť navrhovateľa voči odporkyňi. Ako súd zistil, odporkyňa je plnoletá osoba, ktorá sa sústavne pripravuje na svoje budúce povolanie. V súčasnej dobe je študentkou magisterského štúdia Masarykovej univerzity v Brne, aj keď ako sama uviedla snaží sa zabezpečiť si brigádami vedľajší príjem, aby si mohla spolufinancovať svoje náklady na denné štúdium. Je zrejmé, že vzhľadom na denné štúdiu a jeho intenzitu nie je možné, aby si zabezpečovala výživu sama, pokiaľ má záujem na úspešnom ukončení školy. Z týchto dôvodov mal súd za to, že vyživovacia ota voči odporkyňi stále trvá.

Súd následne zisťoval, či došlo k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala rozhodnúť o zmene právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Martin sp. zn. XC/XXX/XXXX zo dňa 09.11.2011, kedy bolo určené platiť navrhovateľovi na odporkyňu výživné vo výške 70 €. Súd primárne vychádzal z nákladov, ktoré odporkyňi vznikajú na zabezpečenie jej potrieb súvisiacich so základnými životnými potrebami a so štúdiom. Ako súd zistil, štruktúra a výška nákladov, ktoré si odporkyňa uplatňuje, zodpovedá jej veku, skutočnosti, že študuje na vysokej škole a primerane k tomu musí uhrádzať všetky záväzky súvisiace so štúdiom. Na tejto sume sa štát podieľa prídavkami na deti, ktoré sú vo výške cca 23 € mesačne. Pokiaľ mal doposiaľ navrhovateľ ako otec odporkyne určenú vyživovaciu povinnosť vo výške 70 €, nie je to ani polovica oprávnených nákladov, ktoré odporkyňa musí uhradiť v súvislosti so svojím štúdiom. Súd si je pri tom vedomý skutočnosti, že odporkyňa sa snaží získať si zárobok aj v podobe brigádnickej činnosti, avšak túto jej výživu, pokiaľ nie je schopná sama živiť, musia primárne zabezpečiť jej rodičia, teda otec a matka. Súd má teda za to, že pokiaľ je študentkou vysokej školy, bude efektívne, aby sa jej podarilo školu dokončiť a sústrediť na štúdium a nie na získavanie finančných prostriedkov si mimo štúdia alebo brigádnicky a preto je povinnosťou rodiča a povinnosťou navrhovateľa ako otca prispievať na jej potreby. Súd musel následne vyhodnotiť, či je v majetkových možnostiach navrhovateľa naďalej prispievať výživným vo výške 70 €. V tejto súvislosti súd prihliadol ku skutočnosti, že navrhovateľ je v súčasnej dobe poberateľom dávok v hmotnej núdzi, keď ukončil predchádzajúce zamestnanie z dôvodu zlého zdravotného stavu a mesačne poberá 96 €. Súd ďalej zistil, že so svojou bývalou manželkou je vlastníkom nehnuteľností a to 3 izbového bytu, kde však vznikol spoločstvu nedoplatok vo výške 1.283,21 € a to z dôvodu, že sa vedie konanie o vyporiadanie BSM, ktoré nie je doposiaľ právoplatne skončené, pričom navrhovateľ a ani bývalá manželka neplatia poplatky spojené s bývaním. Ako vyplynulo z výpovede navrhovateľa, tento v súčasnej dobe hradí elektriku, vodu, plyn, aby nedošlo k jeho odpojeniu. Okrem toho spolu s bývalou manželkou vlastní dve záhrady, ktoré nie sú užívané a nie sú platené ani ďalšie poplatky, ktoré s tým súvisia, či dane. Súd si je vedomý skutočnosti, že navrhovateľ ako otec sa v súčasnej dobe nachádza v zložitej životnej situácii, aj vzhľadom na jeho zdravotný stav, ktorý spôsobil, že musel zo zdravotných dôvodov ukončiť zamestnanie. Nebolo by však v súlade so Zákomom o rodine, aby určil rozsah vyživovacej povinnosti tak, ako to požadoval navrhovateľ prostredníctvom právnej zástupkyne a to vo výške 10 € a to s poukazom na ust. § 62 ods. 3 Zákona o rodine, keď každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti, majetkové pomery je povinný plniť si svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Je nepochybné, že od poslednej úpravy výživného v tomto konkrétnom prípade došlo k výraznej zmene na strane navrhovateľa, odporkyňa dovŕšila vek dospelosti a pokračuje v štúdiu na vysokej škole, čím nepochybne výrazne vzrástli náklady na zabezpečenie základných životných potrieb. V situácii, kedy zákonná úprava ust. § 62 ods. 3 Zákona o rodine ukladá každému z rodičov bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery platiť výživné minimálne 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa, je výživné na dospelé dieťa zo strany rodiča navrhované v sume 10 € nepostačujúce a preto nemohol návrhu navrhovateľa v tomto rozsahu súd vyhovieť. Vychádzajúc z ust. § 62 Zákona o rodine a životného minima na nezaopatrené plnoleté dieťa je najnižšia suma, ktorú je navrhovateľ povinný prispievať na výživu odporkyne v sume 27,13 €, na ktorú navrhovateľa zaviazal od 16.03.2013, keď navrhovateľ navrhol zrušiť vyživovaciu povinnosť v období, keď odporkyňa zárobkovo činná a to od 01.09.2012 do 15.03.2013. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ neplatil na odporkyňu žiadne výživné a súd určil od 16.03.2013 výživné vo výške 27,13 €, do rozhodnutia súdu t.j. do dňa 02.10.2014 vznikol navrhovateľovi nedoplatok vo výške 529,03 €, ktorý vzhľadom na finančné možnosti navrhovateľa, poskytol súd splácať odporkyňi v mesačných splátkach v sume 20 € splatných spolu s bežným výživným, s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky, stráca navrhovateľa výhodu splátok a zročným sa stáva celý dlh na výživnom. Súd si je vedomý skutočnosti, že ani toto výživné, ktoré by malo byť spolu so zameškaným výživným vo výške 47,13 €, ani zďaleka nezabezpečí všetky potreby, ktoré má odporkyňa so štúdiom a to ani len v rozsahu 40 %,

avšak berúc do úvahy súčasnú zložitú zdravotnú a finančnú situáciu navrhovateľa, rozhodol o výživnom v takejto výške.

Súd zároveň pripomína, že schopnosť prispievať na výživu dieťaťa sa hodnotí nielen podľa opakujúceho sa mesačného príjmu rodiča, ale aj vzhľadom na jeho majetkové pomery. Ako vyplynulo počas dokazovania u otca a matka odporkyne je vo vlastníctve nielen 3 izbový byt, v ktorom býva navrhovateľ, ale aj ďalšie dve záhrady a preto doporučuje v prípade neschopnosti navrhovateľa platiť výživného dohodnúť sa so svojou bývalou manželkou a poprípadе zabezpečiť predaj týchto záhrad, zlepšiť tak svoje majetkové pomery a zabezpečiť, resp. zachovať si finančnú rezervu na krytie potrieb súvisiacich aj s výživným odporkyne.

Týmto rozhodnutím súdu došlo k zmene rozsudku Okresného súdu Martin sp. zn. XCXXX/XXXX zo dňa 09.11.2011, právoplatným dňa 28.12.2011.

Účastníci si trovy konania neuplatnili, preto súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a žiadnemu z účastníkov náhrada trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd Žilina prostredníctvom podpísaného súdu (dvojmo).

Podľa ust. § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

Podľa ust. § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť stanovená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na začatie exekúcie.